

Nr 62.

Av herr **Lindman m. fl.**, om *fortsättningsskolans alternativa anordnande med en årskurs.*

Den erfarenhet, som redan kunnat vinnas vid tillämpningen på landsbygden av 1918 års stadga om fortsättningsskolorna, har i många fall givit upphov och näring åt den önskan, att undervisningskursen i sin helhet måtte kunna förläggas till ett i stället för två år. Sitt berättigande torde detta önskemål finna däri, att genom undervisningstidens utsträckning till två år synnerligt allvarliga olägenheter vållas för de elever, vilka för sitt uppehälle tagit arbetsanställning, men också i sin mån för dem, hos vilka de äro anställda.

Angående en sådan begränsning av undervisningstiden har kungl. skolöverstyrelsen i yttrande till andra kammarens första tillfälliga utskott den 7 mars 1924 uttalat, att däremot visserligen intet syntes vara att invända, om hänsyn toges endast till skolans uppgift att meddela kunskap. Men påtagligt vore, att skolans fostrande verksamhet måste i väsentlig grad försvagas därav, att lärjungarna ett år tidigare undandrogess dess inflytande. I alla händelser borde, enligt överstyrelsens mening, någon inskränkning icke medgivas i den av riksdagen för folkskola och fortsättningsskola fastställda obligatoriska undervisningstiden av sammanlagt minst 8 år.

Det synes oss härav vara tydligt, att skäl till undervisningstidens i fortsättningsskolan utsträckande till två år icke är att finna i den egentliga undervisningens krav, utan i den fostrande verksamhet, denna skola avser att utöva. Men också i fråga om denna — heter det förut i samma skolöverstyrelsens utlåtande — kan invändas, att den på grund av skolans begränsade arbetstid endast i ringa grad kan förverkligas. — Kan en sådan invändning riktas mot fortsättningsskolans verksamhet i allmänhet, sådan den enligt gällande författning är anordnad, så ligger, enligt vår mening, dess berättigande i öppen dag i de fall, där undervisningen lämpligast anordnas med ett fåtal veckors årlig lästid och dess emellan ingen undervisning eller fostran från skolans sida förekommer. Dessa fall voro under läsåret 1921—1922 icke mindre än 1,903 av 2,824. — Det torde, i synnerhet vad landsbygden vidkommer, också böra tagas i betraktande, att den arbetsanställning, som vid ifrågavarande ålder toges, också åsyftar den ur viss synpunkt ojämförliga utbildning, som består uti övning i olika slag av arbete, och att därunder en gagnande fostran kan meddelas. Då det särskilt för landsbygden synes vara nödigt,

att möjlighet beredes att kunna anordna fortsättningsskolan med en enda årskurs, hemställa vi om en utredning, i vilken jämväl bör tagas i betraktande, huruvida och i vad mån den sålunda mera koncentrerade undervisningen kan förkortas även till timantalet. Det bör tillkomma vederbörande skoldistrikt att besluta angående fortsättningsskolans anordning med en eller två årskurser.

Vi få föreslå,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om snar utredning, i enlighet med ovanstående, beträffande fortsättningsskolans alternativa anordning med en årskurs samt om vidtagande, så fort ske kan, av åtgärder för därav föranledd författningsändring.

Stockholm i januari 1925.

		<i>Arvid Lindman.</i>
<i>E. O. Magnusson.</i>	<i>David Norman.</i>	<i>Oscar N. Olsson.</i>
<i>John Jönsson.</i>	<i>Bj. Holmgren.</i>	<i>N. E. Nilsson.</i>
<i>A. H. Hedström.</i>	<i>Gust. A. Gustafsson.</i>	<i>Fabian Lilliecreutz.</i>
<i>Arthur Gustafsson</i> i Kasenberg.	<i>Emil Bengtsson.</i>	<i>Gust. Svedman.</i>
<i>Ewald Lindmark.</i>	<i>Wallerius Olsson.</i>	<i>Per Pehrsson.</i>
<i>Ad. Wiklund.</i>	<i>Joh. G. Svensson.</i>	<i>Ludvig Brännström.</i>
<i>P. S. Hedlund.</i>	<i>Nils Månsson.</i>	<i>Jöran Grapenson.</i>
<i>Birger Petersson.</i>	<i>Carl Arv. Anderson.</i>	<i>Carl Larson.</i>
<i>Albert Johansson.</i>	<i>Otto Johansson.</i>	<i>C. J. Öberg.</i>
<i>Karl Magnusson,</i> Sköfde.		<i>Ivar Anderson,</i> Linköping.